

El «showman» tarragoní nominat als Oscars

La biografia de l'humorista Cassen, escrita per la seva filla Sònia Sendra, reivindica la figura del popular còmic

Una imatge de Cassen en acció | Cedida per Sònia Sendra

Si **Cassen** fos viu, podria dir que moltes de les actuacions de l'escena còmica actual ja les havia fet ell en els seus temps . El tarragoní **Casto Sendra Barrufet** va ser un dels rostres més coneguts de l'escena humorística catalana i espanyola. ?M'atreviria a dir que va ser el primer *showman* que va existir?, diu la seva filla **Sònia Sendra**.

No volia deixar en l'oblit el seu pare i per aquest motiu ha publicat recentment **Cassen. Bromeando con mi padre**, una biografia completa de Casto Sendra que neix de l'interès de la Sònia ?per conèixer més el meu pare?. El llibre és tot un homenatge a qui es pot considerar un dels personatges més divertits del segle XX a partir del repàs de la seva trajectòria personal i de les vivències amb companys i amics.

Curiosament, el llibre va quedar **escrit l'any 2003** i no ha estat fins 18 anys després que s'ha publicat. ?En aquell moment no va tenir la rebuda esperada i el vaig deixar en un calaix?, explica la Sònia. La filla de Cassen pensa que a l'inici del segle XXI ?potser no es valorava tant la feina d'humorista?. Un símil molt precís amb el que li va passar a Casto Sendra quan era famós: ?El

paraven pel carrer i li preguntaven a què es dedicava més enllà de fer humor. El meu pare treballava moltíssim!?, comenta.

Una hemeroteca a casa

Cassen. *Bromeando con mi padre* ha tingut una tasca molt important de **memòria històrica**. La Sònia va parlar amb tota mena de persones vinculades al món de l'espectacle, des de guionistes a actors i músics. Va tenir la gran sort que la seva mare, la també actriu **Carmen Crespo**, guardava gairebé tots els articles de les seves actuacions i disposa de més de vint àlbums amb retalls de diaris. ?L'hemeroteca la tenia a casa?, comenta.

Cassen era un **artista polifacètic**. I així ho definia el seu carnet. Sònia Sendra reitera que, quan només hi havia **Gila**, ell ?va inventar l'acudit ràpid i a imitar els cantants de moda? de l'època. Va fer el salt en l'àmbit del teatre, on va debutar l'any 1953 a Barcelona al Teatre Romea i, cinc anys després, ja n'era tot un referent, fins al punt d'estar de forma permanent un any i mig al Teatre Victòria amb la revista musical *Carrusel Mágico*. ?Quan ell actuava, Barcelona es quedava buida?, rememora la seva filla.

Una altra fotografia d'arxiu de l'humorista Foto: Cedida per Sònia Sendra

Abans, però, va haver de guanyar-se les garrofes en teatres aficionats, treballant de grum al *Diario Espanyol* o a *Ràdio Tarragona* explicant acudits, entre d'altres. L'humor de Cassen es podria considerar avui dia com innocent. Malgrat tot, si algun cop se sobrepassava ho resolía tot amb la seva mítica frase ?és broma?. Va ser a partir de l'auge teatral que el 1961 el va buscar el director i guionista **Luis García Berlanga** per ser el protagonista de la pel·lícula **Plácido**, un film on la burgesia franquista no en surt massa ben parada.

Així, Cassen va fer el salt al cinema per la porta gran, amb una **producció nominada als Oscars**. A partir d'aquell moment, tal com explica la Sònia, ?li truquen de tot arreu?. En aquest sentit, de les 30 pel·lícules que configuren la seva filmografia, 20 almenys les va rodar als anys 60. Cal no oblidar-se d'altres títols mítics com *Atraco a las tres*.

Casto Sendra també va fer els seus propis guions, junt amb Joan Bosch. Va prendre importància *Bahía de Palma*, la primera pel·lícula espanyola en la qual sortia una noia amb biquini. Sendra també posa èmfasi en *Fúria española*, de l'any 1974, que va patir les **rigorositats de la censura** i, fins i tot, va haver-hi un avís de bomba el dia de la seva estrena.

José Luis García Sanchez el recupera per tornar al cinema

Cap als anys 80, amb la presència del **cinema del destape**, Cassen va deixar de participar en pel·lícules. ?Va ser una època estranya per al cinema espanyol, però s'havia de mantenir la indústria?, expressa la filla de l'humorista. Cap a finals d'aquesta dècada va tenir una ?revifada? i el va recuperar José Luis García Sánchez amb *Pasodoble*, així com **José Luis Cuerda** per *Amanece, que no es poco*.

Per desgràcia, el seu retorn al cinema se li va acabar massa d'hora, ja que va traspasar l'any 1991. Cassen també va tenir la seva incursió en el món televisiu. En destaquen les seves imitacions al programa *En broma!*, de TVE.

Quines van ser les claus de l'èxit de Cassen? La Sònia ho té clar: ?Va aparèixer en un moment en la que la societat necessitava riure?, diu. Parla del seu pare com un home ?amb moltes ganes, polifacètic i innovador?. Tot plegat en una època on la censura va jugar un paper molt important. Fins al punt que els directors i actors de teatre **assajaven dos guions diferents** segons el públic que assistia a la representació. La seva filla, després de conèixer a fons la vida del seu pare, creu que ?va ser dels còmics que va pagar més multes?.

Definit com un "còmic oblidat"

La Sònia és del parer que el seu pare ?no està reconegut com cal, tant a Barcelona com a la resta d'Espanya?. ?No crec que sigui l'únic còmic al qual li ha passat?, diu amb rotunditat.

Sònia Sendra és la filla de Cassen Foto: Cedida

Una de les directores de cinema amb les quals va parlar Sònia Sendra el va definir com el "còmic oblidat". "D'aquí la meua tasca per intentar refermar la seva figura i que tothom la conegui, perquè s'ho mereix?", expressa.

En canvi, sí que creu que **Tarragona sempre l'ha reconegut**. Sònia Sendra va presentar *Cassen. Bromeando con mi padre* fa unes setmanes, en un acte entrenyable al Teatre Tarragona. El defineix com "una nit màgica" amb la presència de familiars, amics i gent que volia conèixer més sobre el seu pare.

No n'hi ha per menys, ja que Cassen és dels únics que ha aconseguit omplir la plaça de braus

de la ciutat en solitari. A més, allargant l'espectacle fins a quatre hores. ?No podia parar, el riure de la gent el contagiava?, conclou la seva filla.

Article publicat al Tgn blog.